Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя В. І. Леніна

№ 4 (282) | Субота, 2 лютага 1957 года | Цана 20 кап.

Марыя Васільчанка—студэнтка геолага-геаграфічнага факультэта. Часта яе можна бачыць у кабінеце палітэканоміі. Тут дзяўчына чытае літаратуру, канспектуе творы класікаў марксізма-ленінізма. І не выпадкова на семінары яна прыходзіла падрыхтаванай, з вялікім запасам ведаў.

У гэтую сесію Марыя здае чатыры экзамены. Зараз яна настойліва рыхтуецца да чарговага экзамена.

Фота М. ПІЛЬШЧЫКАВА.

ВЫНІК ДОБРАЙ ПАДРЫХТОЎКІ

Шмат падстаў было для хвалявання у студэнтаў II курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры перад экзаменам па сучаснай беларускай мове. Ды хіба-ж не будзеш хвалявацца, калі здаеш экзамен па прадмету, які праз некаторы час будзеш выкладаць у школе? Вывучэнне прадмета ускладнялася яшчэ і тым, што падручніка па яму няма. Амаль адзіным дапаможнікам з'яўляўся канспект лекцый К. І. Шапялевіча. І на экзамене выявілася, што той, хто рэгулярна хадзіў на лекцыі і старанна іх канспектаваў, адказваў на «выдатна». Цікавымі і змястоўнымі былі адказы Аліны Адамік, Ліды Гапонавай, Іны Жураўскай, Хвядоса Майсейшына, Зіны Макарэвіч, Аляксея Пекарскага і многіх другіх.

Увагу выкладчыка звярнулі на сябе адказы нашых польскіх сяброў Н. Мукасей, Л. Філіпік, В. Паулоўскай, Ш. Раманьчука, якія выкарыстalі ў сваіх адказах матэрыялы польскай мовы. Пры гэтым, адказвалі яны на чыстай беларускай літаратурнай мове.

Экзамен прайшоў добра і з'явіўся сведчаннем выдатнай падрыхтоўкі будучых выкладчыкаў беларускай мовы. Семнаццаць выдатных адзнак у першай групе і ніводнай здавальняючай на курсе—добры вынік! Экзаменатар А. І. Наркевіч і асістэнт Л. М. Шакун засталіся задаволенымі добрымі ведамі студэнтаў.

В. БЕЧЫК,
У. АСІЕВІЧ.

Здаюць пяцікурснікі

Студэнты V курса глебавага аддзялення здавалі экзамен па гістарычнаму матэрыялізму.

У бягучым навучальным годзе да студэнтаў былі прад'яўлены больш высокія патрабаванні у параўнанні з мінулымі сесіямі. Але пяцікурснікі з гонарам вытрымалі гэты экзамен.

Большасць студэнтаў паказалі глыбокае і трывалае веданне важнейшых палажэнняў гістарычнага матэрыялізма. Такімі з'яўляюцца Кардаш, Хох, Раманенка, Яновіч, Рахуба, Пучкарова, Петух, Вайцэховіч, Высоцкая, Дуброўскі.

Трэба звярнуць увагу некаторых студэнтаў на няправільныя адносіны да адзнакі «здавальняюча». Калі выкладчык аб'ектыўна ацэньвае адказ адзнакай «здавальняюча», то некаторыя таварышы праяўляюць незадаволенасць, выказваюць крыўду, заяўляючы: «Няўжо я нічога не ведаю?».

Адзнака «здвальняюча» не азначае, што студэнт зусім не ведае прадмета. Трэба прама сказаць, што тыя таварышы, веды якіх былі ацэнены «здавальняюча», ведаюць праграмны матэрыял, патрэбныя творы, але адказваюць не дакладана, не вылучаюць галоўныя бакі пытання, недастаткова канкрэтна выкладаюць змест твора па таму або іншаму пытанню.

Асабліва хочацца сказаць аб т. Васільевай. Яна недастаткова глыбока засвоіла курс гістарычнага матэрыялізма, у яе маюцца сур'ёзныя прабелы па асобных тэмах, як гэта выявілася на экзамене.

А. І. ЛЕЎКО,
кандыдат філасофскіх навук.
(Насценгазета «За мічурынскую біялогію».)

Экзамен па тэорыі і практыцы партыйнага і савецкага друку на III курсе аддзялення журналістыкі прымаюць дацэнт М. С. Зярніцкі і выкладчык В. І. Дубовік. Адказвае студэнтка Т. Арлова.

Фота П. БЕРАЖКОВА

ПЕРШЫ КРОК

Студэнты I курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры 27 і 28 студзеня здавалі першы універсітэцкі экзамен па асновах літаратуразнаўства. Першы крок, вядома, заўсёды цяжкі. Але ён паказаў, што студэнты умеюць падпарадкоўваць цяжкасці сваёй волі і мэце. Адказы пераважнай большасці студэнтаў былі грунтоўнымі па зместу і яснымі па форме. У сувязі з гэтым цяжка назваць студэнтаў, якія найбольш вылучыліся сваімі ведамі. Дастаткова адзначыць, што «выдатна» і «добра» атрымалі каля 96 працэнтаў усёй колькасці студэнтаў. Гэта і ёсць вынік сістэматычнай падрыхтоўкі да практычных заняткаў па прадмету, наведвання лекцый і працы пад кнігай.

Але нягледзячы на агульны бадзёры тон адказаў ёсць студэнты, якія не сур'ёзна аднесліся да экзаменаў. І як вынік, здавальняючыя адзнакі атрымалі Мазанік, Малая, Санько, Сенкевіч, Садоўнічы, а дрэнныя—Лях і Васілеўская.

ЗРОБЛЕН УПЭЎНЕНА

Увогуле экзамен па літаратуразнаўству пакідае прыемнае ўражанне.

Наперадзе яшчэ упартая, цяжкая праца—вучоба. Трэба не зніжаць тэмпаў, а павышаць іх. Толькі так можна авалодаць сваёй прафесіяй і стаць карысным свайму народу. Першы экзамен паказаў, што студэнты з гэтай задачай спраўяцца.

В. С. КАРАБАН,
старшы выкладчык.

ІДЭАЛАГІЧНУЮ РАБОТУ—
на ўзровень сучасных патрабаванняў

Ф. БАРАВІК
намеснік сакратара партыйнага камітэта

Гістарычныя рашэнні XX з'езда КПСС у вялікай меры актывізавалі народныя масы і развязалі іх ініцыятыву ва усіх галінах нашага жыцця. Яны натхняюць наш народ на новыя працоўныя подзвігі, яшчэ шчыльней згуртавалі працоўных вакол партыі комуністаў і савецкага урада. Гэтыя рашэнні знайшлі поўную падтрымку і адабрэнне у сусветным комуністычным руху і садзейнічаюць далейшаму умацаванню і згуртаванасці сіл соцыялізма і дэмакратыі.

Поспехі краін лагера дэмакратыі і соцыялізма выклікаюць новы прыступ шаленства ў стане яго ворагаў. Сілы міжнароднага імперыялізма разгарнулі зараз жорсткую бойку супроць сіл соцыялізма і яго ідэй. Яны арганізоўваюць брудны паклёпніцкі крыжовы паход супроць соцыялістычнай ідэалогіі, супроць соцыялістычных краін. Распаўсюджванне хлуслівых чутак, паклёп, правакацыі і г. д.—вось іх метады. Агенты імперыялізма не выступаюць зараз адкрыта. Яны не заклікаюць прама да аднаўлення капіталізма. Яны ведаюць, што народы краін соцыялізма не пацерпяць гэтага. Таму агентура імперыялізма падрабляецца пад соцыялізм, змагаецца нібыта за нейкі «палепшаны» соцыялізм і дае парады, як яго «палепшыць».

Наша задача састаіць у тым, каб узмацніць палітычнае выхаванне студэнтаў. Асноўны састаў студэнтаў нашага універсітэта—гэта выпускнікі сярэдніх школ, якія недастаткова ведаюць жыццё, не пераадольвалі ніякіх цяжкасцей і таму робяць нярэдка памылковыя вывады з сучасных падзей. Не дзіўна, што студэнты не заўсёды могуць адчуць варожы нам дух у тых або іншых парадах «паляпшэння» соцыялізма і даць іх носьбітам рашучы адпор. Адсюль задача старэйшых таварышаў—і перш за ўсё выкладчыкаў—дапамагчы студэнтам разабрацца ва ўсіх вострых пытаннях, пастаўленых жыццём. Для гэтага трэба павысіць выхаваўчую ролю вучэбнага працэсу. Усе навукі, якія вывучаюцца будучымі спецыялістамі, фармуюць матэрыялістычны, марксісцкі светапогляд нашых студэнтаў. Наша задача—павысіць выхаваўчае значэнне лекцый і практычных заняткаў па ўсіх вывучаемых навуках.

Выхаваўчую работу ва універсітэце можна узняць, калі гэтым пытаннем будуць займацца не толькі грамадскія арганізацыі, але і увесь педагагічны калектыў без выключэння. Вялікая работа у гэтым кірунку прароблена у партыйнай арганізацыі філалагічнага факультэта. Тут асаблівая ўвага выкладчыкаў звернута на паляпшэнне выхаваўчай работы у інтэрнаце. Студком корпуса «А» папоўнен нядаўна найбольш актыўнымі студэнтамі, здольнымі арганізаваць парадак і адпачынак моладзі. Намечаны канкрэтныя мерапрыемствы. У дапамогу студкому замацаваны выкладчыкі т.т. Паіна, Каванава, Ерэсь. Усё гэта не магло не даць станоўчых вынікаў. Студком пачаў непасрэдна займацца выхаваўчай работай.

Вось некалькі прыкладаў. У ленпакоі інтэрната зараз праводзіцца чытка кнігі «За здаровы быт», якая потым будзе абмяркоўвацца. Не так даўно, студком на сваім пасяджэнні разбіраў амаральныя ўчынкі асобных студэнтаў. На гэтым пасяджэнні прысутнічалі сакратар партыйнага бюро факультэта Д. Е. Фактаровіч і камендант інтэрната Давыдоўскі.

У групах факультэта абмяркоўвалася пісьмо рабочага-ветэрана т. Собалева да студэнтаў, якое было надрукавана ў газеце «Труд». З дапамогай выкладчыкаў тт. Багровай, Касоўскага, Лапідуса студэнты на аснове вынікаў экзаменацыйнай сесіі рыхтуюць адказ на гэтае пісьмо.

Многа і іншых карысных мерапрыемстваў праводзіцца на факультэце.

На гістарычным факультэце праведзен сход маладых комуністаў, на якім было многа сказана аб недастатковай іх рабоце па ідэйна-палітычнаму выхаванню студэнтаў.

Канкрэтныя мерапрыемствы праходзяць зараз і на іншых факультэтах.

Асаблівая роля у фармаванні светапогляду належыць вывучэнню грамадскіх навук. І задача выкладчыкаў састаіць у тым, каб пры вывучэнні палітэканоміі, філасофіі і гісторыі КПСС дабівацца ад студэнтаў не завучвання тых або іншых палажэнняў, а вучыць іх уменню з пазіцый марксізма-ленінізма аналізаваць падзеі сучаснасці.

Побач з узмацненнем работы у групах, неабходна больш шырока практыкаваць такія формы, як арганізацыя лекцый і дакладаў па актуальных, цікавячых студэнтаў тэмах, актывізацыя студэнцкіх навуковых гурткоў, развіццё спорту, пашырэнне дзейнасці калектываў мастацкай самадзейнасці.

Хочацца сказаць і яшчэ аб адным важным пытанні. У апошнія гады прыкметна узмацнілася садружнасць навукі з вытворчасцю. Навуковыя работнікі распрацоўваюць разам з калектывамі прадпрыемстваў рознастайныя праблемы, важнасць якіх дыктуецца запатрабаваннямі вытворчасці. А вось студэнцтва не прыцягваецца да гэтай работы. А чаму-б не накіроўваць і студэнтаў на прадпрыемствы?

Кантакт студэнтаў з рабочымі, калгаснікамі мае вялікае выхаваўчае значэнне. Гэта добра разумеюць нашы комсамольскія работнікі і, у прыватнасці, сакратар камітэта комсамола т. Бабосаў. На словах ён стаіць за працоўнае выхаванне студэнтаў, але, нажаль, справа далей слоў не ідзе.

Наша задача састаіць у тым. каб выхаваць комсамольскую і студэнцкую моладзь у духу сумленных адносін да вучобы і працы, правільных паводзін у быту, клапатліва дапамагаць ёй стаць перакананымі барацьбітамі за комунізм.

У вучэбным корпусе хімічнага факультэта ёсць два маленькіх пакоі, дзе бываюць толькі пяцікурснікі. Тут яны рыхтуюць дыпломныя работы.

Вось і зараз нястомна працуюць над прыгатаваннем петраграфічных шліфовак Іосіф Кузняцоў і Васіль Хрэнаў, выпускнікі аддзялення геалогіі.

ДА ФЕСТЫВАЛЮ БДУ — НОВУЮ П'ЕСУ

У праўленні клуба універсітэта шумна. Студэнты абступілі кіраўніка драматычнага калектыву Самуіла Грыгоравіча Новака. Яны аб чымсьці ажыўлена спрачаюцца. Але вось галасы змоўклі. Самуіл Грыгоравіч запрасіў удзельнікаў выйсці на сцэну. Зараз будуць рэпетыраваць адну са сцэн п'есы братоў Тур «Кола шчасця».

Нашы студэнты ужо даўно ведаюць аб сваім драматычным калектыве. Сем год прайшло з таго часу, як ён быў створан. За гэты час сіламі калектыву пастаўлены п'есы «Мяшчане» і «На дне» Горкага, «Чужы цень» Сіманава, «Рэвізор» Гогаля, «Алазанская даліна» Губарэвіча і Дорскага, «Пяюць жаваранкі» Крапівы, «Не называючы прозвішчаў» Мінко.

Была зроблена вялікая работа. З кожным годам калектыў папаўняўся новымі, здольнымі сіламі. Паступова прыходзіў вопыт, заціхалі галасы скептыкаў.

Колькі радасцей прынеслі маладым акторам першыя поспехі!

У гэтым годзе драмкалектыў папоўніўся таленавітымі студэнтамі.

— Мы ставім п'есу «Кола шчасця»,—расказвае кіраўнік калектыву.—Яна ўсім вельмі спадабаецца. П'еса сучасная, блізкая нам па зместу. Спачатку здавалася, што працаваць давядзецца не так ужо многа. Але першыя рэпетыцыі разбілі усе нашы ілюзіі. Некаторая лёгкасць пранікнення выканаўцаў ва ўнутраны свет герояў не гарантуе ад памылак у трактоўцы іх характараў. А гледачы-ж прыкмячаюць малейшы недахоп у выкананні актора, таму што ў жыцці ім даводзіцца вельмі часта сутыкацца з падобнымі характарамі. А каб не адступіць ад жыццёвай праўды, трэба шукаць шляхі для праўдзівай падачы вобраза. І чым больш шукаеш, тым больш цікава працаваць.

НА ЗДЫМКУ: рабочы момант над п'есай «Кола шчасця». У ролі Антона Качаргіна—аспірант Л. Тамільчык. Ролю Зіны Башкіравай выконвае студэнтка фізмата Э. Хількевіч.

Фото П. БЕРАЖКОВА.

Мы наведалі толькі адну рэпетыцыю і пераканаліся ў гэтым. Колькі разоў даводзіцца паўтараць адну і тую-ж сцэнку Яўгенію Гаркаваму, які выконвае ролю Барыса, і Ані Карэпяка—выканаўцы ролі Наташы! А Самуіл Якаўлевіч незадаволены.— Больш тэмпераменту, — гаворыць ён Барысу Гаркаваму.— За мізансцэнамі не сачыце, а больш увагі звяртайце на унутранае дзеянне.

І ўся сцэна паўтараецца спачатку. Многа прыходзіцца працаваць над сваімі ролямі Рыце Акуліч, Але Корбут, Шыману Раманьчуку і другім. Зараз ідзе сесія, але рэпетыцыі не спыняюцца. Кожны з вялікай увагай адпосіцца да заўваг Самуіла Грыгоравіча і імкнецца як мага лепш увайсці ў ролю.

Калектыў рашыў закончыць адпрацоўку п'есы да фестывалю БДУ.

Н. КАВАЛЁВА, А. МІХНЕВІЧ.

Перапіска эсперантыстаў

ЦЯЖКА ЖЫВЕЦЦА ЖАНЧЫНЕ Ў ЯПОНІІ

Ва універсітэце працуе гурток эсперантыстаў. Яго наведваюць звыш 200 чалавек. Зараз студэнты перапісваюцца на мове эсперанта з моладдзю розных краін.

Нядаўна японская работніца Тада Хірока даслала ў Беларускі універсітэт на гэтай мове пісьмо, якое мы змяшчаем ніжэй.

У Японіі каля 90 працэнтаў юнакоў і дзяўчат вымушаны самастойна зарабляць сабе на жыццё. Усе дзяўчаты, якіх я ведаю, вымушаны абіраць сабе якую-небудзь прафесію. Тыя з іх, якія заканчваюць пачатковую школу, працуюць як правіла, на фабрыках—вытвараюць тэкстыль, медыкаменты, або прадметы харчавання. Закончыўшыя сярэднюю школу, звычайна працуюць у якасці машыністак ці канторскіх служачых у фірмах. Дзяўчаты, атрымаўшыя вышэйшую адукацыю, працуюць у якасці настаўнікаў або урачоў.

Замуж у нас выходзяць усяго часцей ва ўзросце 22—27 год. Муж, як правіла, старэй за жонку на 5—10 год. Познія шлюбы тлумачацца тым, што маладыя людзі не маюць кватэр і па гэтай прычыне адкладваюць сваю жаніцьбу.

Новая японская канстытуцыя гаворыць аб аднолькавых правах жанчыны з мужчынам. На самой-жа справе жанчына далёка не роўна мужчыне. На ёй ляжаць самыя цяжкія сямейныя абавязкі, нягледзячы на тое, што 95 працэнтаў жанчын працягваюць служыць і пасля замужаства.

Рабочыя Японіі вядуць барацьбу за павелічэнне зарплаты, каб мець магчымасць утрымліваць свае сем'і. Жанчыны, раней баязлівыя і нерашучыя, зараз часта выступаюць на сходах. Яны пачынаюць барацьбу за павышэнне свайго жыццёвага ўзроўню. Трэба сказаць, што з часу вайны заработкі ў нас павялічыліся ў 200 разоў, затое сярэдняя цана тавараў і прадуктаў харчавання павялічылася ў 300—400 разоў.

Мы, японскія жанчыны, змагаемся за тое, каб у свеце была спынена вытворчасць атамных і вадародных бомб, бо мы ужо тройчы на сваёй уласнай скуры адчулі іх дзеянне. Наш лозунг у барацьбе: «Няхай не будзе больш Хірасімы! Няхай не будзе больш атамных і вадародных бомб!»

Такія настроі і пачуцці большасці японскіх жанчын.

Тада ХІРОКА
Осака, ЯПОНІЯ.

НА ЗАСЛУЖАНЫ АДПАЧЫНАК

На днях навуковыя работнікі і студэнты нашага універсітэта праводзілі на пенсію старэйшага выкладчыка біёлага-глебавага факультэта дацэнта Ольгу Дзімітраўну Акімаву.

Звыш трыццаці год працоўнага жыцця Ольгі Дзімітраўны цесна звязана з Беларускім універсітэтам. Ужо ў 20-х гадах мы бачым Ольгу Дзімітраўну супрацоўніцай вядомага ў краіне батаніка прафесара Н. М. Гайдукова, які быў загадчыкам кафедры на факультэце. Сумесна з Нікалаем Міхайлавічам яна ў кароткі тэрмін абсталявала лабараторыю батанікі і выканала рад навуковых работ па мікраскапіі і альгалогіі.

Пасля заўчаснай смерці Н. М. Гайдукова Ольга Дзімітраўна з'явілася адным з яго прадаўжальнікаў. Пры яе непасрэдным удзеле на факультэце ўдалося на працягу некалькіх год арганізаваць лабараторыю фізіялогіі раслін. Увесь гэты перыяд пасля смерці свайго настаўніка Ольга Дзімітраўна працавала пад кіраўніцтвам прафесара Т. Н. Годнева. Тут-жа на кафедры сістэматыкі раслін ёю было праведзена некалькі каштоўных навуковых даследаванняў, якія былі высока ацэнены вучонымі і грамадскасцю універсітэта.

Асабліва многа зрабіла Ольга Дзімітраўна пасля выгнання фашысцкіх захопнікаў з роднай Беларусі. Хто займаўся ў тыя гады ва універсітэце, той ведае, у якіх цяжкіх умовах даводзілася працаваць. Нехапала памяшканняў, лабараторнага абсталявання, вучэбных дапаможнікаў, спецыяльнай літаратуры.

Будучы дэканам факультэта, Ольга Дзімітраўна праявіла выключную працаздольнасць і вынаходлівасць.

30 год працавала гэтая цудоўная жанчына ва універсітэце. Усе гэтыя гады Ольга Дзімітраўна жыла многабаковым жыццём універсітэта, аддавала ўсю сваю энергію любімай працы, выхаванню і падрыхтоўцы высокакваліфікаваных спецыялістаў, актыўна ўдзельнічала ў грамадска-палітычнай рабоце.

Ольга Дзімітраўна карыстаецца заслужанай павагай студэнтаў і таварышаў, бо яна не толькі вучоны, але і вопытны педагог, чулы, сардэчны чалавек.

Колькі яе былых выхаванцаў працуе зараз у розных кутках нашай краіны настаўнікамі, вучонымі, служачымі! Для многіх з іх нястомны шлях працаўніка і патрыёта Ольгі Дзімітраўны з'яўляецца сапраўдным прыкладам служэння народу.

Савецкі ўрад высока ацаніў навуковую і педагагічную работу О. Д. Акімавай, узнагародзіўшы яе ордэнам Леніна.

Праводзячы свайго старэйшага калегу і настаўніка на заслужаны адпачынак, вучоныя і студэнты выказвалі ёй глыбокую ўдзячнасць і любоў за высокую патрабавальнасць да сябе і другіх, за глыбокую сардэчнасць, за парады і дапамогу, за высокародны асабісты прыклад служэння народу і навуцы.

Цёпла сустрэтая прысутнымі, Ольга Дзімітраўна звярнулася да моладзі:

— Лепшым падарункам для мяне будзе ваша рашучасць і гатоўнасць працягваць справу, пачатую намі. Ваша любоў да навукі, роднай Беларусі і імкненне сваёй працай павялічваць яе славу і добрабыт—вышэйшая ўзнагарода за 30-гадовую працу ва універсітэце.

Няма сумнення ў тым, што студэнты біёлага-глебавага факультэта з гонарам апраўдаюць пажаданні свайго старэйшага настаўніка, выхавацеля, сябра.

М. АЛЯКСЕЙЧЫК.

КЛАД СТАРАЖЫТНЫХ МАНЕТ

Студэнт гістарычнага факультэта нашага універсітэта П. Дзем'янчук на днях перадаў у Інстытут гісторыі Акадэміі навук БССР клад срэбных манет. Скарб быў знойдзен у г. Каменцы, Брэсцкай вобласці, недалёка ад Белай вежы, пабудаванай у 13 стагоддзі, на глыбіні 1,5—2 метры. У глінянай пасудзіне знаходзілася 116 срэбных манет. Сярод іх—адна манета караля «Іспаніі і Індыі» Філіпа IV (1621—1665 гг.), астатнія—або польскай чаканкі часоў караля Яна Казіміра (1648—1668 гг.), або прускай—пры каралю Фрыдрыху Вільгельму (1620—1688 гг.). Пераважная большасць манет адносіцца да другой паловы 17 стагоддзя.

Яны выбіралі ў сейм

20 студзеня. Восем гадзін раніцы па маскоўскаму часу, 6 гадзін па сярэднееўрапейскаму.

Усюды ў Польшчы ў гэты час гасцінна расчыніліся дзверы выбарчых участкаў па выбарах у новы сейм.

Разам са сваім народам выбіралі вышэйшы орган дзяржаўнай улады і польскія студэнты, якія займаюцца ў нашым універсітэце.

Першай галасуе студэнтка I курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры Эльжбета Зубрыцка. Яна ўдзельнічае ў выбарах упершыню.

У святочна прыбраным памяшканні выбарчага участка знаходзяцца толькі члены выбарчай камісіі і выбаршчыкі—усе падданыя Польшчы.

НА ЗДЫМКУ: момант галасавання. Студэнтка I курса філалагічнага факультэта БДУ імя В. І. Леніна Э. Зубрыцка апускае выбарчы бюлетэнь.

Фото Л. ПАПКОВІЧА.

У ДНІ ЗІМНІХ КАНІКУЛ

Набліжаюцца зімнія канікулы студэнтаў. Пасля напружанай сесіі прыемна добра адпачыць, пабываць у цікавай экскурсіі.

33 студэнты універсітэта паедуць у гэтыя дні у дамы адпачынку краіны—Ждановічы, Ашмяны, Блонь, Рось, пабываюць на Рыжскім ўзмор'і. Там іх чакаюць канькі і лыжы, цікавыя гульні, кіно.

Група пяцікурснікаў фізмата правядзе свае канікулы ў Маскве. Выпускнікі азнаёмяцца са славутасцямі сталіцы, пабываюць у гасцях у студэнтаў маскоўскіх ВНУ.

Большасць студэнтаў правядзе канікулы у родных гарадах і вёсках, дзе выступяць з гутаркамі і лекцыямі перад сваімі аднавяскоўцамі, наведаюць сельскія школы і клубы.

У час зімніх канікул кафедра фізічнага выхавання і спартыўны клуб універсітэта арганізоўваюць рад спартыўна-масавых мерапрыемстваў. Будзе праведзены лыжны прабег па Дзяржынскаму раёну, прысвечаны выбарам у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных. Больш дзесяці чалавек прыме ўдзел у лыжным прабегу, які будзе прысвечаны Сусветнаму фестывалю моладзі. Група турыстаў універсітэта зробіць паход па Карэліі.

К. НАТАШЫНА.

Адрас рэдакцыі: Мінск, Універсітэцкі гарадок, Біякорпус, 62, тэл. 2-07-19

Рэдактар А. ВОЛК.

АТ 10544 Друкарня выдавецтва БДУ. Зак. 127 Тыраж 2000